

Organisační Věstník.

Č.j.l.-54.

Listopad 54.

Josef Josten,
Londýn.

Sjezdu delegátů
Ústředí čs.dem.org.
v Australii a na N.Zealandě.

Milí krajané a bratři,

dovoluji, abych Vám, jménem informační služby svobodného Československa a jejich orgánů, Čechoslováka a FCI, co nejsrdečněji poděkoval za symbolickou pozvánku na sjezd Vašich delegátů.

Vaše organizace mluví jménem největšího celku poúnorové emigrace a je proto nad jiné povolána, aby svou prací reprezentovala tužby emigrantů tohoto již třetího čs.odboje. Nemůže být prot Čechoslováka ve svobodném světě, který by Vaše jednání nesledoval se zájmem a nepřál mu ze srdce plného zdu. Podle přípravných prací, jak jste nám o nich prostřednictvím svých činovníků referovali, s radostí pozorujeme, že svoje úkoly pojmáte s vědomím krajní odpovědnosti a že se podle svých nejlepších sil snažíte podporovat a budovat to, co nám v tomto exilu nejvíce chybí: jednota, bratrská soudržnost, vzájemná podpora a pomoc.

Prosíme, přijměte naše ujištění, že jsme si plně vědomí všech obtíží s nimiž jako každá, i Vaše exilová organizace zápolí, a že chceme, abyste si právě na Vašem pracovním sjezdu uvědomili, že můžete vždy a za každých okolností počítat s naší morální i pracovní podporou, pokud na to naše stále jen příliš skromné síly stačí.

Přijměte též, prosíme, naše ujištění, že svoji vlastní práci stavíme na jedinou možnou základnu, jakou tvoří služba věci národa doma a v exilu. To je Vaše i naše společné pracoviště a vyslovujeme proto pevnou naději, že v budoucnu se naše spolupráce ještě prohloubí a rozšíří.

Vzkazujeme Vám, aby Vaše jednání provázela stálá myšlenka na trpící domov a jsme přesvědčeni, že pak budete jednat úspěšně, energicky a v plné československé shodě.

Za redakci ČECHOSLOVÁKA a FCI

bratrsky Váš

J.Josten, redaktor.

Milí přátelé,

na 3.sjezdu zástupců čsl.organisací v Australii, který se konal ve dnech 6-7 listopadu t.r.v Melbourne, byl jsem zvolen předsedou Ústředí čs.demokratických organisací v Australii a na N. Zealandě. Jsem si plně vědom zodpovědnosti, kterou jsem na sebe převzal nejen vůči čsl.organisacím, ale vůči celé exilové a krajanské veřejnosti v Australii. Stejně jasně si však uvědomuji potíže, které se zvětšují úměrně s prodlužujícím se exilem. Uvědomíme-li si, že náš druhý odboj se po 6, letech vracel domů, zatím co nás 6 let exilu k vlasti nepřiblížilo, naopak vzdálilo tisíce mil, apk pochopíme, že náš exilový organizační život není takový, jakým bychom sň ho přáli a jaký potřebujeme. Nesmíme však zapomínat jedno, i když každý z nás má dostatek vlastních starostí, že národy se neosvobozují občasným mávnutím rukou či ostrou kritikou, nýbrž aktivní a plodnou prací. Víme všichni velmi dobře, že k znovunabytí svobody mohou nám pomoci jen západní demokracie, naše povinnost je však připravovati se pro tento konečný zápas a pomáhati všude tam, kde je pomoci zapotřebí. Nemůžeme dělati věci, jež jsou nad naše síly, ale jistě můžeme, ba musíme dělati tu drobnou práci, bez níž se nepodařilo ještě žádné dílo. Jsme tím zavázáni všem, kteří trpí v mučené vlasti a kteří nám věří. Tuto víru nesmíme zklamat!

Dnešní naši činnost můžeme soustřediti jen na práci kulturní, informační a sociální. Obracím se proto na všechny krajany dobré vůle, aby se zapojili do této práce, která je pro náš exilový život tak důležitá. Odložme všechny osobní spory, které třístí naše síly, sjednotme se - neb jen v jednotě je síla a budme připraveni pro aktivní účast v boji za svobodu našeho národa, až přijde tato chvíle. Uvědomme si konečně, že dnes není vhodná doba na vyřizování osobních či stranicko-politických záležitostí. Zapomenme již jednou, že jsme kdysi patřili k různým politickým stranám - dnes jsme jen političtí uprchlíci bez ohledu na bývalou politickou příslušnost. Najdeme vždy kompromisní řešení ve všem, co by mohlo ohrozit naši jednotu a nikdy nedopustíme, aby naši nepřátelé používali naši nejednotnosti a našich sporů jako nejúčinnější zbraně k podlomení pasivního i aktivního odporu našich drahých doma. Když si každý z nás uvědomí, že po návratu do osvobozené vlasti se nás nikdo nebude ptát jak jsme žili, ale jak jsme pomáhali jeden druhému a čím jsme se přičinili ke zkrácení toho hrozného utrpení, jež celý národ prožívá, pak nemůže být mezi námi sporů - může býti jen jedno - společná práce všude tam, kde toho potřeba žádá. Tím nejen že splníme naše exilové poslání, ale dokážeme celému západnímu světu, že jsme hodni pomoci, kterou od nich očekáváme. Mějme jen trochu dobré vůle - a vše se nám podaří.

Při této příležitosti se obracím na náš krajanský tisk s prosbou, aby nám v těchto snahách pomáhal.

Jménem svým a jménem celého výboru Ú.Č.D.O.v A.a N.Z. prohlašuji, že my tuto dobrou vůli máme, že se těmito zásadami budeme řídit a že považujeme za naši první povinnost pomáhati všem, kteří pomoci potřebovat budou.

Váš

Vojtěch Vávra.

Vážení priatelia!

S pocitom radosti a potešenia idem sa k Vám prihovárať v tomto už tretom údobí trvania nášho ústredného orgánu. Bolo nás niekoľko nadšencov pre vec, ktorí sme prichádzali s myšlienkou, sústrediť čs. exilové organizácie v Austrálii a na N. Zealandě pod jednotným vedením. Práca bola nemalá, ale i preto, darilo sa nám, bolo dostatočného porozumenia pre túto myšlienku. Po jeho ustanovení a rozdelení referátov, začali sme z ničím a z ničoho. Mali sme však jeden poklad, presvedčenie čs. exulanta a vieru v našom víťazstve, čo nás neochvejne doprovádzala.

Náš Ústredný orgán, dobre sa udrádzal do života. Ústrední pracovníci boli hybnou pákou vo svojich strediskách čs. exulantov. Samotné Ústredie podliehal od jeho ustanovenia istým premenám a vývoju. Pri počiatku jeho činnosti, musel kliešniť si cestu ku predu a zbavovať sa predovšetkým nezdravým vlivom. Členské organizácie dobre si uvedomovali ich príslušnosť k ústrediu, čoho je dôkazom opetne prístupenie organizácie v Hobartu.

Činnosť Ústredia dostala sa pomalšie, ale sústavnejšie do pohybu. V počiatku sa pridržiaval bežnej práce spolku, podobnej krajanjským organizáciám. Nakoniec predsaj prevládala názor, že tvoríme exulantskú organizáciu predovšetkým a v tomto smere treba zamerať našu činnosť. Previedly sa niektoré akcie, ako v prípade Petrovej a Hromádky, ktoré dosiahly účelu. Ukázala sa naša sila a odhodlanosť, vytrvať pri našom exile, ukázal sa náš protikomunistický duch, na čo sa môžu naše veci s uspokojením spolať.

Svetová politická situácia sa nezadržiteľne napreduje k vyjasneniu. Komuzmus následkom sjednocovania slobodného sveta a domácej ľudovej opozície, musel zmierniť svoje počínanie, jak v zahraničí tak i doma. Nastane čas, keď Sovjetý ostanú osamotení a pripáštá sa možnosť, že následkom toho, budú musieť opustiť svoje operné body v Europe. Týmto politicky závažným udalostiam vedenia nášho Ústredia bude venovať bedlivú pozornosť. Bude musieť vyvodit' s toho dôsledky a podľa toho zamerať našu činnosť.

Podľa nanovších zpráv ktoré dochádzajú, naši exiloví reprezentanti budú pribraní ako ozajstní zástupcovia svojho ľudu a národa do Spoločnosti Národov. Nastáva údobie, keď budú sa zase moct' postaviť zoči, voči proti komunistom vlastnej krajiny a pred týmto fórom proti nim úspešnejšie bojovať. Je to pomalá, ale istá cesta na oficiálne uznanie nášho exilu so Západom, čo je dobrou nádejou do budúcnosti.

Ako odkaz všetkým spolupracovníkom chcem shrnúť do týchto niekoľko slov. Predovšetkým chceme konstatovať, že organizačne dosiahli sme istého vrcholu. Po stránke administratívnej činnosti nastalo uspokojenie a pohyblivosť. Je však jeden najvážnejšie úkol našej práce, práca ideová, ktorej sme nevenovali náležitú pozornosť. Preto žiadam a to čo najnaliehavejšie, prehĺbiť a rozšíriť i na toto pole našu činnosť. Mnohí si z nás ani neuvedomujú, že náš čas v exile strávený je aký drahý a cenný. Našu myšlienku jednak treba oživovať a ďalej v boji proti komuzmu musíme silnieť a mohutnieť. Stavajme vysoko veci čs. exilu a hlbšie si uvedomujme naše poslanie a úkoly ktoré sme na seba vzali sľubom pred odchodom z domova do exilu.

S exulantským pozdravom,

Ján Viola,
I, podpredseda Ústredia.

Přátelé!

Přebíraje funkci sociálního referenta v Ústředí, uvědomuji si, že mně byl svěřen jeden z nejdůležitějších úkolů.

Nechci toho mnoho naslibovat, vynasnažím se však pokud mé síly a čas dovolí, aby činnost sociální byla co nejbližší k sto procentní.

Při každé státní organizaci je sociální referent, který má za úkol starati se o místní sociální problémy a na základě zkušeností těchto referentů chci řídit činnost sociálního referátu v Ústředí.

Pro krajskou veřejnost je důležité si uvědomit, že také v lidském věku někdy přší a pak se člověk musí někde schovat. Když je v kraji mu neznámém, neví kde je nejbližší skrýš a která je nejbezpečnější. Od toho jsme tu my sociální referenti, abychom ho do té skrýše poslali a eventuelně mu dali i na cestu. Pokud slunko svítí, nikdo se o déšť nestará a také nerad slyší mluvit o dešti. Proto činnost tohoto referátu není tak populární.

Apeluji a ve svém funkčním období budu působit na krajský tisk, aby hodně ze svého skromného místa věnoval sociálním zprávám.

Nepochybuji, že získám spolupráci všech členů vedení Ústředí v plnění tohoto úkolu a nepochybuji ani o tom, že případný sociální fond bude krajskou veřejností i finančně podporován.

Ke konci svého prohlášení Vás prosím, abyste ode mne neočekávali zázraků, jsem také jenom člověk. Prosím, aby sociální činnost, která konec konců zahrnuje v sobě starost o všechny krajanů ať jsou nebo nejsou členy místních organizací, byla očistěna jak od názorových tak osobních sporů.

O. Nekvapil,
Soc. referent Ústředí.

Valným sjezdem delegátů čs. dem. organizací byl jsem po dvouleté přestávce opět zvolen jednatelem Ústředí čs. dem. org. v Australii a na N. Zealandě. Stál jsem u kolébky tohoto Ústředí a v mém funkčním období jsem se snažil pracovat, jak jsem nejlépe dovedl, po druhá dvě léta jsem se zájmem pozoroval práci těch, kdož nás vystřídali. Slyšel jsem dosti hlasů také kritiků, kteří s oblibou prohlašují, že Ústředí ničeho nevykonalo a nekoná. Obyčejně jsou to hlasy těch, kdož svůj volný čas věnují vlastním zábavám a libůstkám, aniž by se jen trochu málo zajímali o potřeby našich krajanů, méně šťastných, žijících doposud v nehostinných táborech v Německu, nebo o vyskytnuvší se sociální případy zde, v níž rychlá pomoc je nutná. Těmto kritikům neleží na srdci, zdali naše české nebo slovenské děti budou ovládat mateřský jazyk nebo ne, oni pravděpodobně neslyší prosby, modlitby i kletby oněch milionů, trpících v zemi, která je nám společnou vlastí. Kritikuji jen proto, že kritika je snažší než práce. Na druhé straně kritikuji lidi, kteří ve všem a všude vidí "politiku", která tam není z toho jednoduchého důvodu, že tam být nemůže a nesmí, protože v exilovém životě rozumní lidé stranickou politiku nepěstují. Každý poctivý Čech, Slovák a Podkarpatský Rusán by měl být prochnut jedinou politikou a to politikou demokratického Československa, které jsme kdysi měli, po kterém všichni toužíme a které budeme mít jen tehdy, jestliže se o to všichni přičiníme, jestliže budeme dosti uvědomělí a dosti silní, abychom v konečném zápase o svobodu našeho národa zvítězili.

Hrستka pracovníků v místních organizacích nár. sdružení, v Sokole, v Cyrilo-Methodějské lize a v jiných korporacích s hrstčkou poctivých novinářů snaží se ze všech sil, aby splnili povinnost, vzatou na sebe odchodem za hranice. Netečnost většiny našich příslušníků zde v Australii je až zarážející, postoj některých až odpuzující. Čeká snad tato většina, že jim demokratické Československo spadne do klína, jako zralá hruška ze stromu? President Osvoboditel budoval československou demokracii na zásadách mravnosti. Je to snad mravné čekat na výsledek práce druhých? Nebo snad dlouhá doba exilu vzala této většině v í r u či chuť či odvahu? Dlouhá doba utrpení našich národních příslušníků doma nevezala těmto síli k odporu, o čemž svědčí stále plnější koncentráky a vězení. Jak může tudíž vzít odvahu a sílu k boji a práci těm, kdož žijí ve svobodě? Čím delší doba exilu, tím pevnější odhodlání, čím větší utrpení ve vlasti, tím tvrdší odvaha v exilu, čím krutější režim doma, tím více práce uvědomovací za hranicemi. Proti železné oponě - ocelovou vůli pro její zničení!

Všechny demokratické státy Západu staví čím dále tím pevnější hradby proti komunistické agresii. Je jim při tom překonávat překážky strachu, neuvědomení a historické nenávisti, spojovat bývalé nepřátele ve spojence a tím budovat jednotnou frontu proti hrozícímu otroctví. Máme snad být my, Čechoslováci, oběti komunistické tyranie, opakem v tomto počínání? Jsme snad tak malicherní, že nedovedeme obětovat své zájmy osobní nebo stranické zájmům národa? Jestliže ano, pak si svobody nezasloužíme! Kdo nemá odvahy bojovat proti otroctví, nechť zhyne v okovech! Jest nejvyšší čas, aby všichni ti, kdož stojí stranou veřejného československého života v Australii zaklepalí na strunu vlastního svědomí a zeptali se, zda dobře činí? Jsem přesvědčen, jestliže tak učiní, pak se rozmnoží řady pracovníků a řady planých kritiků se zmenší tak, že je nebude ani vidět ani slyšet. To je služba, kterou jsme všichni dlužni našemu národu a jest to jediná cesta vedoucí ke svobodnému žití ve svobodném státě.

Josef Federmann,
jedenatel.

Zprávy z Rady Svobodného Československa:

Rada Svobodného Československa zaslala na moji adresu časopis amerického kongresu " Congressional Record ", uveřejňující debatu a jednání prvního zasedání 83. kongresu Spojených Států. Vzhledem k závažnosti věci uvádím přesný překlad a doporučuji všem místním organizacím k přečtení na členských schůzích.

Washington, čtvrtek 5. srpna 1954.

Dům reprezentantů.

Případ Sudetských Němců.

Předneseno ctihodným John J. Rhodes v domě reprezentantů ve čtvrtek dne 5. srpna 1954.

Zajímavost dokumentu, jež následovně přednesu, zdůrazňující velmi důležitou epizodu historie, mě donutil k tomu, abych s tímto dokumentem seznámil dům reprezentantů. Území na něhož se tento dokument vztahuje leží v srdci Evropy a jako takové je velmi důležité pro budoucnost Evropy a světa.

Případ Sudetských Němců.

Propaganda proti pravdě.

S úžasem četli jsme článek Dr. Waltera Bechera o otázce Sudetských Němců ze dne 25. března 1954, uveřejněný v "Congressional Record" strana A2284 ze dne 25. března 1954.

Dr. Becher, generální tajemník Organizace pro ochranu Sudeto-německých zájmů v Mnichově, v Německu, žádá, aby "s ohledem na tento článek byla žalostnému stavu jeho lidu věnována pozornost Kongresu a veřejnosti Spojených Států s vyhlídkou na vyšetřování odsunu Němců a v naději, že spravedlnosti bude učiněno zadost". Zároveň si ztěžuje, "že falešná propaganda zobrazuje Sudetské Němce v naprosto překrouceném a nepravdivém postavení" a vyjadřuje naději, "že čas pravdy nadchází".

Českoslovenští demokratičtí exulanti, kteří bojovali jak proti nacismu, tak i komunismu, považují za svou povinnost upozornit Kongres i americkou veřejnost na skutečnost, že obraz Sudetských Němců, jak jej předvádí Dr. Becher, jest výrobkem falešné propagandy operující zjevným překrucováním faktů a zřejmou prolhaností.

Jelikož tato záležitost jest daleko důležitější, než jen otázka čistě Česko-Německá, jelikož se dotýká přímo jádra a bezpečnosti v Evropě, žádáme upřímně Kongres a americkou veřejnost, aby o našem exposé laskavě uvažovali do té míry, jakou doposud vždy účinně a přátelsky projevovali zájem o demokratickou republiku Československou.

Odpovíme Dr. Walteru Becherovi skutečnostmi, které mohou být lehce ověřeny.

Předně poukážeme na podvodnost jeho historického výkladu a pak na to, jak politika Sudetských Němců vedla k příjmu důsledku, t.j. jejich odsunu z Československa do Německa.

Nacionalistické pojetí Německé historie.

Tentokrát se omezíme jen na přezkoušení Dr. Becherem podvodně překrucovaných faktů.

Dr. Becher přijímá nacionalistickou koncepci moderního německého dějepisců, které představuje středověké Římské Imperium jako Imperium Německé. Ve skutečnosti, Svaté Římské Imperium bylo nadnárodní, universalistické, které mělo za cíl vyrovnati Římské imperiální pojetí.

Německá říše 19. a 20. století byla naopak založena na německé nacionální ideji, která se v základě liší od universalistického pojetí Svaté Říše Římské. Odtud také imperialistická expanse Wiléma II. a Hitlera, poháněná hypernacionalistickou ideou pan-germanismu se podstatně lišila od imperialistické ideje Svatého Římského Imperia.

Skutečnost, že středověké království České, jako jiné neněmecké země patřily k Římskému Imperiu, byla užívána pan-germánskými imperialisty moderního věku k požadavku nejen o Čechy, t. j. Československo, ale také Rakousko, Alsasko a jiné země. Tento nárok jest v silném rozporu s historickými skutečnostmi a jest dokladem pan-germánské touhy po expansi.

Čechy pod vlivem nejen Německa, ale také Západu.

Nechoeme ubírat zasluz Němců o hospodářské a kulturní povznesení Čech za středověku, ale musíme protestovat proti jednostrannému tvrzení moderních německých nacionalistů, kteří ve své domyšlivé úloze nositelů kultury předstírají, že jen oni samotní přispěli k vyšší kulturní úrovni, které Čechové dosáhli. Čechové byli pod vlivem Italů, Francouzů a později Angličanů, ne jenom Němců. Mimo toho, již v 10. a 11. století, za času Sv. Václava a sv. Vojtěcha měli Čechové svou vlastní kulturu. Již v třináctém století vytvořili z českého království silný a nezávislý stát, který časem hrál svou úlohu jako evropská mocnost v kontinentálních záležitostech.

Kdy Sudetští Němci rozšířili své državy.

Jest nesprávné tvrdit, jak činí Dr. Becher, že území, obsazená Němci v 12. a 13. století jest totožné s oním územím, jemuž se dnes říká Sudety. Za toho časného údobí německí kolonisté přicházeli do vnitrozemí a tam založili města. Území známa dnes pod názvem Sudety byla obsazena nově příchozími Němci v 17. a 18. století - po bitvě na Bílé Hoře, v níž Čechové ztratili samostatnost. Lépe řečeno, Sudetští Němci rozšiřovali své državy a zabírali nové v době, kdy Čechové byli vítěznými Habsburky uvedeni v nevolnictví.

Hanobení Husitského hnutí.

Nepřátelství Dr. Bechera k Čechům nejvíce vyniká pokaždé, kdykoliv vzpomene dobu husitskou. Husitská revoluce posílila národní uvědomení jak Čechů, tak i Slováků v takové míře, že toto nemohlo být vyhlazeno ani a v době nejtemnějšího úpadku Čechů, který následoval po jejich vojenské porážce v 17. století. V tomto ohledu husitská revoluce znamenal pro Čechy tolik jako anglická revoluce pro Angličany, americká revoluce pro Američany a francouzská revoluce pro Francouze. K tomu, tento Jan Hus, správně považován za duševní světlo českého nacionalismu, veřejně prohlašoval svoji zásadu, že dával přednost dobrému Němci před špatným Čechem. To znamená, že nadšený český nacionalismus hledal své ospravedlnění v nadnárodní, universální lidskosti, které později Chelčickým a Českými bratry našlo své pravé vyjádření v ideji bratrství. Francouzský historik Arnošt Denis tvrdí, že tato

šířena, hlavně Komenským, byla základem hnutí osvícenského a francouzské revoluce.

Dr. Becher přehlíží ve svém omezeném nacionalismu evropský význam nadnárodního husitského hnutí a odmítá ho hněvivým komentářem: "Jest velmi těžkým najít něco pozitivního v tomto šovinistickém nacionálním hnutí a v masové hysterii husitské doby. Zajímavé, že vypuzení sudetských Němců v r. 1945 a 1946 jest provázeno stejnými symptomy národnostní nenávisti a šovinistického komunismu ze strany iniciátorů /Beneš, Ripka a jiní/, jaké byly zřejmy za časy Husitů."

Není nutno obhajovatí proti uvedeným nařčením z šovinistického komunismu takové mužr, jako Beneš, Ripka a jiní z Masarykovy ideové školy, kteří v době mezi dvěma světovými válkami zkoušeli žít s Němci v přátelství a kteří vždycky veřejně odmítali jak komunismus tak také i Marxismus.

Jakmile by někdo hledal podobnost mezi dobou husitskou a dobou po druhé světové válce, nalezl by ji, což je zajímavé, v zarážející podobnosti postoje Němců tehdy a nyní na straně jedné a Čechů a Slováků na straně druhé. Za doby Husitů většina Němců oponovala náboženským a sociálním reformám, hlásanými Čechy a Slováky. V minulé válce, Hitler, podporován velkou většinou Němců, speciálně sudetských Němců, pokoušel se zničití demokracii, moderní formu sociální reformy, v níž Češi i Slováci hodně pokročili a tuto bránili.

Co Dr. Becher neříká.

Je skutečně úžasné, co Dr. Becher činí s historickými fakty: Buďto je překrucuje, jak již bylo poukázáno, nebo prostě ignoruje všechno, co se mu nehodí do jeho propagandy. "Třicetiletá válka" píše, "se netýkala německo-českého problému. To byla válka mezi katolíky a protestanty .. a tak jako Čechové, tak i Němci bojovali na obou stranách. Rekonstrukce po válce přivedla Čechy a Němce zase těsněji dohromady".

Ovšem, že to byla válka mezi katolíky a protestanty a že Čechové i Němci bojovali na obou stranách / ačkoliv převážná většina Němců bojovala na straně katolické církve /. Musí však být zdůrazněno, že koněčně v této válce Čechové ztratili samostatnost v bitvě na Bílé Hoře v r. 1620 ve prospěch vítězných Habsburgů. Popravu, žalářování, konfiskace českého majetku, vypovídání " kacířských rebelů " z jejich domovů, systematické ničení českých " kacířských " knih a proňásledování jež následovalo v ohromném měřítku, připomíná v mnoha směrech svou divokostí a brutálností totalitní režimy 20. století a rozvrátilo ve svém celku sociální a kulturní strukturu české společnosti. Česká šlechta, bohatí zemané a inteligence byli zlikvidováni. Čechové se stali národem vesnických vasalů, řemeslníků a dělníků. Místa likvidovaných Čechů byla uchváćena privilegovanými cizinci, najmě Němci. Německý jazyk brzy převýšil jazyk český, který se stal pouze jazykem nižší třídy, jazykem nevolníků. Později, v druhé polovině 18. století, když Habsburkové počali systematicky germanisovat ve snaze zcentralisovat nahromaděné Imperium, zdálo se, že Čechové byli odsouzeni k úplnému zaniknutí.

V té době, kdy Čechové prožívali nejhlubší porobení a sociální, duševní a morální bídu, sudetští Němci ohromně zvětšili své državy nejen v pohraničních krajích Čech a Moravy, ale i ve vnitrozemí /mnoho českých měst, dokonce Praha byla zgermanisována/. Tak se Němci stali privilegovaným národem pánů, panskou rasou, která vládla české většině.

Sudeto-německý pan-germanismus proti českému federalismu.

Samozřejmě, že německý nacionalista, takový jako Dr. Becher se nemůže smířit se skutečností, že proces směřující k vyhlazení českého

národa byl zastaven v druhé polovici 18.století probouzejícím se národním uvědomením Čechů a že Čechevé i Slováci, jako ostatní evropské národy, povzbuzeny revolucí z r.1848, se dožadovali svých národních práv

V této historické době, naplněnou novou dynamickou silou nacionalismu a demokracie, konflikt mezi Čechy a Němci byl neodvratný. Od samého počátku r.1848 sudetští Němci cítili ohrožení jejich privilegovaných posic. Někteří se snažili zachrániti jejich postavení jako panského národa podporováním pan-germanismu, který měl stmelit všechny Němce v jednu velikou říši Velkoněmeckou, zatím co druzí spoléhali na Vídeň, že Habsburkové ochrání Němce v rámci německo-maďarské nadvlády nad jinými národy v jejich říši. Byli také jiní sudetští Němci, kteří doporučovali sblížení Čechů s Němci. Ale podle slov profesora Thompsona /Československo v evropské historii -str.1801/: Hlasy těchto hlasatelů sblížení a dorozumění zdály se být hlasy volajících na poušti.

Od r.1848 až do I.světové války Čechevé v zásadě postupovali podle programu, stanoveného jejich velikým vůdcem Františkem Palackým. V důsledku tohoto programu odmítli ruský imperialistický pan-slavismus zrovna tak rozhodným způsobem, jako odmítli návrh pan-germánský na sněmu ve Frankfurtu. Od r.1848 čeští vůdci žádali přeměnu habsburské monarchie v demokratickou federaci rovnoměrných národů. V podstatě Čechevé se namáhali pro uskutečnění tohoto programu až do vzniku I.světové války. Tomuto programu však oponovali Němci a Maďaři. Několik pokusů o česko-německé sblížení ztroskotalo, protože sudetští Němci soustavně trvali na jejich privilegovaném postavení v naději, že Čechy udrží v područí.

Sudetě-německý radikalismus.

T.G.Masaryk se rozhodl na rozbití Rakousko-Uherska teprve v r.1914, když vypukla válka, nenechávající pochybnosti o tom, že Habsburkové se stali povolným nástrájem v rukou Německé říše za uskutečnění jejich imperialistických zájmů a když už bylo beznadějně doufat v uskutečnění federalizace habsburské monarchie. Sudetští Němci, v naději, že zarazí vzestup Čechů, válku nadšeně vítali, neboť německé vítězství znamenalo pokračování nadvlády nad Čechy a střední Evropou.

Kdy sudetští Němci objevili demokracii?

Ne dříve, až po porážce Německa a Rakousko-Uherska, která je překvapila daleko více, než kohokoliv jiného. Sudetští Němci se z imperialistů změnili na radikální demokraty, žádající pro sebe právo sebeurčení. Po válce Němci užívali s velkým úspěchem demokratických myšlenek k rozbití demokracie zneužívající volnosti demokracie. /Téže metody užívali fašisté, nacisté i komunisté/.

Na pařížské mírové konferenci, spojenci včetně Američanů, po bedlivém studiu znalců/Mr.Allen Dulles byl jedním z nich/ uznali, že Čechy a Morava tvoří jeden organický celek, který nemůže býti rozrušen, protože národností, zvláště pak ještě proto, že tyto jsou velmi promíchány. Proto spojenci uznali staré historické hranice mezi českým státem a Německem, hranice, které nepřerušene existovaly od pradávných dob.

Sudety jako stát - politická hloupost.

Ve skutečnosti, sudetští Němci sami přispěli k tomuto rozhodnutí. Po jejich porážce v r.1918 prohlásili připojení německých krajů Čech a Moravy k nové rakouské republice/zřejmě v té době se neodvážil spojit svůj osud s poraženým Německem/. Ale jen jižní kraje Čech a Moravy mají společnou hranici s Rakouskem a z těch jen několik mělo německou většinu, zatím co jiné, tak zv. sudetě-německé kraje jsou odděleny od Ra-

Rakouska několika sty mil a čistě šeskými kraji. Sudeto-německé kraje neměly společné hranice dokonce ani uvnitř Čech a Moravy.

Vynikající sudeto-německý vůdce - Josef Seliger, který silně oponoval podrobení Němců Čechy, připustil v r. 1918-19, že je nemožné oddělit sudeto-německé kraje od Čech a Moravy. Právil: "8 územních zlomků, osídlených Němci, 8 územních zlomků oddělených od sebe širokou zátokou českých okresů, nemohou vytvořit stát nebo administrativní jednotku, neboť takový stát nebo jednotka by musel tvořit spojené hospodářské území. Zformování německých okresů do jednoho celku by nemělo přirovnání v celém světě a bylo by největší politickou hloupostí.

Absurdnost rozdělení Čech a Moravy podle národností byla velmi jasně demonstrována samotným Hitlerem. Po Mnichovu více jako 2 miliony sudetských Němců bylo připojeno k říši, přivtělním sudetských území. Společně s nimi bylo však připojeno asi 800.000 Čechů, neboli asi třetina připojeného obyvatelstva. Nové hranice tak zv. Protektorátu Čechy a Morava byly rozhodně nemožné se stanoviska dopravy, rozdílení potravin a hospodářství. Hitler rozřešil nově vzniklý problém jednoduše připojením celého Protektorátu Čech a Moravy do Říše, jinými slovy sebral celé Čechy a Moravu společně se Sudety.

Shora uvedené skutečnosti ukazují, že Čechy a Morava tvořily po staletí úplnou politickou, hospodářskou a nedělitelnou jednotku, tak zv. Sudety/ve skutečnosti nikdy nic takového neexistovalo/by tvořily umělou a neschopnou jednotku. Slovy Seligrovými, jako státby byly největší politickou hloupostí.

Svoboda sudetských Němců v Československu.

Dr. Becher znovu opětuje obvinění, že sliby dané Masarykem a Benešem spojencům v r. 1918, že Československo bude státem po vzoru Švýcarska, nebyly dodrženy. Znovu opakuje velmi dobře známá obvinění německé propagandy, že Československo jednalo s Němci jako s občany II. třídy jenom jako s menšinou.

Opakem toho však skutečnosti jasně ukazují, že Československo nejen přísně splnilo své povinnosti, dané pařížskou mírovou konferencí o ochraně národnostních menšin, ale přidalo daleko více práv a privilegií jejich menšinám, zejména sudetským Němcům, než bylo žádáno touto mezinárodní smlouvou.

Kdyby bývalo možno uchránit mír v Evropě po 50. nebo 60 let po první světové válce, Československo by se bývalo bez pochyb stalo státem jako Švýcarsko, co se týká národností. Masaryk, Beneš, Hodža a jiní vůdčové politického života se upřímně snažili dosáhnouti tohoto cíle ve spolupráci s mnoha prozíravými sudetskými Němci.

Na druhé straně však, takoví němečtí nacionalisté jako Dr. R. von Lodgman, nynější vůdce sudetských Němců v Německu se nikdy nesmířil s Československou republikou.

Slibující vzestup, který mohl učinit z Československa druhé Švýcarsko, byl na neštěstí rozbit vítězným vzestupem nacismu v Německu. Jakmile Hitler přišel k moci v r. 1932, německá národností vášeň zachvátila sudetské Němce a náhle přinutila mírné německé politiky ke zdi. Dva roky po Hitlerově stržení moci, ve volbách v r. 1935, 62% sudetských Němců nadšeně dalo své hlasy nové radikálně nacionalistické sudeto-německé straně. Ačkoliv vůdce této strany, Konrád Henelin, činil co mohl, aby zamaskoval skutečné cíle, bylo nade vše pochyby jasné od samého počátku, že to byla strana nacistů, jednající podle přímých rozkazů a vedení Hitlera a jeho kohortů. Jakmile se otevřeně prohlásila nacistickou stranou v místních volbách na jaře 1938, více jako 92% sudetských Němců pro ni hlasovalo.

V době, kdy Hitlerovo vítězství se zdálo zajištěno, Konrád

Henlein veřejně prohlásil, ve Vídni 4. března 1942, že jeho strana pracovala od samého počátku pro "příchod domů" pro sudetské Němce do Německé říše, ale z taktických důvodů, aby bylo zabráněno naší likvidaci českými autoritami, museli jsme zapírat naši oddanost nacionálnímu socialismu. Dále mluvil k věci a prohlásil: "V pevné důvěře ve mně, moji kamarádi rozuměli o co šlo, prokoukli politikoi, která mi byla vnucena a viděli jasně náš veliký cíl, totiž naše navrácení do říše Adolfa Hitlera".

Oficiální dokumenty o nacistické politice, uveřejněné v posledních letech, ukazují, že Henleinova strana, pro kterou hlasovalo více než 92% sudetských Němců v době před Mnichovem jednala přísně podle Hitlerových rozkazů a v souladu s jeho cílem, t. j. rozbití Československa, a jejího přivedení pod nadvládu Němců-nacistů.

Sudetští Němci jsou zodpovědní za persekuci Čechů.

Není pochyby o tom, že sudetští Němci nesou zodpovědnost za politiku hrubé síly a útočnosti. Ale Dr. Becher jest tak drzý, že tvrdí, že sudetští Němci nejsou zodpovědní ani za Mnichov / smlouva sjednána jen 4 velmocemi/ ani za další imperialism Hitlerův, který okupoval vnitřní Čechy a Moravu a znásilnil tak právo sebeurčení Čechů. A protože Sudety byly odděleny od českých částí Čech a Moravy Dr. Becher uzavírá, "obyvatelé Sudet a českých částí Čech a Moravy neměli ničeho společného".

Zdá se to neuvěřitelné, ale Dr. Becher přece doufá, že svede Američany s pravé cesty hrubým falšováním nedávných a velmi dobře známých historických událostí.

Je nutno si připomenout, že:

- a/ Když Hitler dal své slova 12. září 1938, sudetští Němci, vedeni Henleinem, otevřeně revoltovali proti Československu,
- b/ Mnichovská smlouva, formálně uzavřená, měla zaručiti sudetským Němcům právo sebeurčení, načež Hitler svatosvatě ujistil Anglii a Francii, že připojení Sudet jest jeho poslední územní požadavkem, splnujícím jeho cíl "sjednocení všech Němců".
- c/ Jakmile Hitler se uchopil moci v Německu, sudetští Němci se obrátili zády k demokracii a s velkým chvatem se shromáždili pod hákovým křížem. Od počátku nadšeně podporovali Hitlerův pan-germanismus, aktivně se zúčastnili nacistického zničení demokracie v Československu a po Mnichovu vítali Hitlera s zuřivou radostí všude, kdekoliv se objevil.
- d/ Sudetští Němci se aktivně zúčastnili příprav a obsazení Československa v březnu 1939 nejen v českých zemích, ale také na Slovensku, kde vynaložili tak veliký tlak, že se nacistům konečně podařilo přivést Slováky k odložení od Československa.
- e/ Sudetští Němci, vedeni státním sekretářem Karl Hermanem Frankem, velmi zuřivým nacistou a jedním z Henleinových nejradikálnějších mužů, zaujímali velmi vysoké posice v "rotektorátu Čechy a Morava", průběhem války se plně podíleli s říšskými Němci na vykořisťování a likvidaci Čechů a stejně se chovali i na Slovensku.
- f/ Sudetští Němci nadšeně a aktivně podporovali Hitlerův imperialism až do jeho porážky a jako v r. 1918 byli překvapeni jeho pádem více, než kdokoliv jiný.

Ačkoliv Dr. Becher zdůrazňuje, že sudetští Němci nejsou v žádném případě zodpovědní za Hitlerovu politiku, jeho prohlášení jsou zjevnou lží, mající za úkol zbeviti sudetské Němce hrozného stigmatu násilných činů ničení, prováděných s ochotou ve službách psn-germánského imperialismu.

Lež o 300.000 zavražděných Němců.

Dr. Becher zřejmě souhlasí s Hitlerem a s Gøebelsem, čím nesytatější lež, tím účinnější se stává, je-li dostatečně opakována. Proto

stále opakuje lež sudeto-německé propagandy, že 300.000 sudetských Němců ztratilo jejich životy při jejich odsunu do Německa.

Mladý český právník Radomír Luža, jehož otec generál Luža, hrdý vůdce českého protinacistického hnutí zemřel rukou nacistů v boji za svobodu, podrobuje statistiku Dr. Bechera přesnému zkoumání v jeho brožurce "Odsun". Dr. Becher tvrdí, že 300.000 Němců ztratilo jejich životy při odsunu, ale Radomír Luža dokazuje mezi jiným, že mezi údajně zavražděnými Němci Dr. Becher zahrnuje asi 34.000 židů, které Němci sami likvidovali, dále Němce, kteří nikdy neexistovali a konečně Němce, kterých se nacisté sami zbavili v plynových komorách.

Přitozeně Dr. Becher úzkostlivě skrývá fakt, že nacisté, plně podporováni příslušníky Henleinovy sudeto-německé strany, zavlékli do koncentračních táborů 240.000 Čechů a přímo zavraždili 180.000 Čechů. Rovněž pomíjí skutečnost, že doposud je dalších 45.000 Čechů nezvěstných a 114.000 je trvale zmrzačeno. Hospodářské ztráty, utrpěné Československem pod nacistickou okupací činily podle odhadu čs. vlády 350 bilionů Kčs / jak předáno pařížské reparační komisi / což podle valuty z r. 1938 činí asi 10 a 1/2 bilionů dolarů.

Odsun - přímý důsledek politiky sudetských Němců.

Sudeto-německá politika chtivé služebnosti německému pan-germanismu a imperialismu, zastávaná od r. 1848 a zjevně podporována a prováděna za éry nacismu, nezadržitelně měla za následek jejich odsun do Německa po druhé světové válce.

Na neštěstí, dokonce mnoho německých sudeto-německých demokratů jako na příklad Wenzel Jaksch, kterýž až do Mnichova stál na straně československých demokratů ve statečné opozici proti Henleinovi, přešel za války v Londýně k politice pan-germánského výboje a dominance. Když britská vláda v r. 1942 odvolala platnost mnichovské dohody, Jaksch šel tak daleko, že dokonce protestoval u britské vlády proti tomuto rozhodnutí se zřejmým cílem, zachránit pro sudetské Němce to, co získali Hitlerovým zásahem v letech 1938-39. To by bylo znamenalo úplné porobení Čechů a Slováků. V případě Jakschově a jiných socialistů a demokratů, pan-germánský nacionalismus utopil jejich demokratické smýšlení.

S ohledem na tyto okolnosti, zaviněné sudetskými Němci, zde nebylo déle důvodu k víře v jakoukoliv možnost mírového soužití mezi Němci na straně jedné a Čechy a Slováky na straně druhé v Československu. Nezůstala zde žádná jiná alternativa, jen drastický odsun. Jelikož celistvost českých zemí nesmělo být porušena, zbylo jen jediné, oddělit Němce od Čechů, odsunout je do Německa.

Západ byl prvý, který souhlasil s odsunem.

V pokusu získat z nynějšího zápasu Spojených Států severoamerických proti sovětskému imperialismu a komunismu a zneužít tohoto za jinými účely, Dr. Becher opakuje obnošené falešné obvinění, že prezident Dr. Beneš, kterou popisuje jako povolnou loutku Kremlu, jednal v souladu a na přání Moskvy, když žádal odsun Němců.

Pravdou, je, že Benešova vláda v exilu dosáhla napřed dohody s vládou britskou a pak s vládou Spojených Států. Sovjeté stále váhaly a daly své svolení teprve tehdy, když vešlo ve známost, že Amerika již odsun Němců schválila.

Sovětská vláda kolísala tak dlouho, aby nechala tuto otázku otevřenou, za účelem vykonávání nátlaku na Čechy, kterým nedůvěřovala pro jejich liberální a demokratické smýšlení, jako měl jejich předchůdce - carský režim za I. světové války.

Dr. Becher prohlašuje, že zkomunisození Československa bylo možné po odsunu těžce pracujících sudetských Němců, oddaných myšlence

svobodného podnikání.

Absurdnost a falešnost těchto obvinění vyniká zvláště zářivě pro jejich samozřejmost, že

a/ Pod sovjetským tlakem byly jiné evropské země / z nichž Němci nebyli odsunuti anebo jen v míře malé /, jako Rumunsko, Bulharsko a Maďarsko taktéž zkomunisovány.

b/ Čechové byli neméně těžce pracující a oddáni svobodnému podnikání než Němci.

c/ Až do příchodu Hitlera, bylo mezi sudetskými Němci poměrně daleko více komunistů a marxistických socialistů než mezi Čechy. Komunistická strana, která pronikala do všech národností v Československu, nebyla v českých okresech nikdy tak silna jako v okresech německých a Henleinova strana získala ve volbách neobyčejně mnoho těch, kteří před tím volili komunisticky. Tyto skutečnosti podporovaly sudeto-německé komunisty průběhem II. světové války ve víře, že po válce budou nejsilnější stranou. Kdyby sudetští Němci byli zůstali v Československu, jest pravděpodobno, že komunistická strana by bývala měla silnou oporu mezi nimi.

d/ Jestliže 18 milionů Němců v sovjetské zóně Německa, přes jejich statečnou opozici nemohli zabránit zkomunisování východního Německa, jak by mohlo jen 3 miliony sudetských Němců splnit to, v čem 18 milionů zklamale?

Československo bylo zkomunisováno ne proto, že sudetští Němci byli odsunuti, ale protože zrovna jako jiné státy východo-střední Evropy, bylo ponecháno v sovjetské sféře.

Konečně musí být podtrženo, že prezident Beneš a československé demokratické strany nikdy nezastavily boj proti komunismu až do brutální likvidace československé demokracie v únoru 1948.

Rovněž musí být znova zdůrazněno, že československé demokratické strany odsuzovaly všechny nepravosti, které se staly za odsunu, spáchány byvše většinou komunisty. Byli to českoslovenští demokraté, kteří zavedlo parlamentní vyšetřování těchto přestupků. Vyšetřování nemohlo být ukončeno, protože komunisté zatím provedli jejich puč.

Ačkoliv jsme odsoudili / a stále odsuzujeme / tato prohřešení a ponížení, musíme jasně prohlásit, že tyto činy se staly krátce po válce, když lidé byli oprávněně zahořklí a jejich mysl byla rozrušena připamatováním si brutálností, utrpěných za 6 let od říšských a sudeto-německých nacistů. Mimo toho administrace státu nebyla ještě uvedena v chod. Přes tyto okolnosti, Československo nikdy nezažilo takového krvavého zúčtování s nacistickými kolaboranty, jako v jiných zemích, nevyjímaje západní demokracie, na příklad Francii a Itálii. Následující rozhodnutí potsdamské konference o odsunu Němců z Československa, Polska a Maďarska, odsun byl proveden řádným způsobem. Jakmile byl odsun zkončen, hlavní stan americké okupační armády zaslal československé vládě notu, v níž potvrzoval přísné dodržování pravidel a slušností ze strany Československa.

Českoslovenští demokraté pomluveni.

Nezamýšlíme se zabývat nepravdivými obviněními Dr. Bechera, který v souladu se současnou sudeto-německou propagandou, vyličuje zemřelého presidenta Beneše a československé demokraty, obzvláště pak ty, kteří otevřeně přiznávají, že byli pro odsun Němců, jako komunistické spolupracovníky, kterým komunisté údajně dovolili nebo dokonce pomohli uprchnout na západ po komunistickém puči v r. 1948. Není těžkým dokázati, že českoslovenští demokraté bojovali proti komunismu ode dne skončení války a že dosáhli vzestupujících úspěchů v tomto zápase, že Moskva, plně si vědoma stále rostoucí síly demokracie a klesající síly komunistů, byla přinucena učiniti konec tomuto pro ně nebezpečnému vývoji

a naříditi komunistický puč, že československá demokracie, procházející druhou velikou krizí v průběhu 10 let, stojíce opět sama a opuštěna, podlehla síle Sovjetů v r.1948, tak jako podlehla síle nacismu v r.1938. Československá demokracie přesto zůstala pevná a bojovala pro ideály západní demokracie do posledního okamžiku a nikdy se nevzdala těchto základních politických ideí.

Nacistická spolupráce se Sovjety.

Sudetští Němci, z nichž převážná většina ochotně a žádostivě přijala nacism, jsou nejméně oprávněni ke kritice Československa pro jeho spojenectví se Sovjetským Svazem. Zatím co Čechoslováci, udržující přátelské styky a spolupracující se svými západními spojenci, uzavřeli se Sovjety pakt o vzájemné pomoci jen za účelem obrany proti germánskému imperialismu, Hitler-ideál sudetských Němců, před tím uzavřel pakt se Stalinem, který otevřel Hitlerovi cestu k dobývací válce. Kdyby Hitler nebyl zatáhl svět do války, Sovjetský svaz by nestál na Labi, na hranicích Československa a Rakouska.

Kdyby Hitler nebyl poražen, sudetští Němci by pokračovali v posměchu na americkou demokracii, "degenerovanou černochoy a židy". Oni by nehledali a také nenalezli "hlubokou podobnost mezi Američany a Němci", oni by neměli "neohraňčenou víru ve spravedlnost Američanů", protože věrní jejich tradici, záviseli by pouze na "spravedlnosti německého meče".

Historie se opakuje v bolestivých podrobnostech.

Za I. světové války sudetští Němci zesměšňovali apoštola demokracie-Woodrowa Wilsona a dávali slepě svůj obdiv Kaiserovi Wilhelmovi, Hindenburgovi a Ludendorfovi. Po jejich porážce v r.1918 se dovolávali Wilsonových zásad, aby zachránili své privilegované postavení ve státě. Stejně tak za druhé světové války bezpodmínečně věřili Hitlerovi a cítili pouze hořkou nenávisť k americké demokracii. Jakmile se však Hitlerova říše zhroutila - říše, která měla trvat tisíce let - rychle objevili hlubokou podobnost mezi Američany a Němci.

Mají Američané poskytnout pomoc pan-germanismu?

Ve skutečnosti sudetští Němci nezakládají své plány na spravedlnosti amerického lidu, dříve chovají naději, že Američané, zapletení do těžkého boje s komunismem, pomohou jim uskutečnit německé ambice, podporované Hitlerem.

Dr. Becher se snaží přesvědčit americkou veřejnost, že ve společném zájmu proti komunistickému nepříteli sudetští Němci se spojili s mírumilovnými Slováky, slušnými protikomunistickými českými politiky a stranami a s Maďary na cestě k praktické spolupráci a stále silnějšímu vzájemnému porozumění.

Kdo jsou tito velmi schopní sudetských Němců? Mírumilovní Slováci, které má Dr. Becher na mysli, jsou dřívější slovenští spolupracovníci nacistů, kteří za války slepě sloužili a dnes spojují svůj osud ne s německými demokraty, ale s německými radikálními nacionalisty. Ti slušní antikomunističtí Čechové je hrstka dobrodruhů, fašistů a zbloudilců, kteří se domnívají, že dosáhnou vysokých pozic v Československu, za služby jim prokazané, ačkoliv čeští lidé je takřka neznají. Maďaři, které Dr. Becher jmenuje jsou lidé, kteří věřili, že Hitler rozbije Československo a znovu zavede nadvládu Maďarů v durajské oblasti.

Sudetští Němci skrývají své skutečné cíle zrovna tak opatrně, jak to činil Konrád Henlein, když se ucházel o přízeň a sympatie Velké Británie. Dnes se jeho následovníci pokoušejí zvítězit nad Spojenými Státy.

za účelem odvrátiti Spojené Státy od zásad, za něž americká demokracie vždycky bojovala. Ve skutečnosti sudetští Němci jsou oddáni dnes více než kdy jindy ctižádostivá a loupeživá útočností pan-germanismu.

Henlein dosáhl úslechů oklamáním mnoha lidí v Británii. Doufáme však, že dnes Američané, majíce dostatek věrohodného svědectví po ruce, nepadnou do léčky, nastřížené Henleinovými nástupci.

Odstraněním německé menšiny byly vytvořeny podmínky pro přátelské vztahy mezi Československem a Německem.

Dr. Becher píše, že posice sudetských Němců v dřívějším Československu byla nanejvýše důležitá pro vývoj střední Evropy a že rozřešení česko-sudetě-německého problému bude mít rozhodující význam pro mírový vývoj v této části Evropy, jakmile tato bude jednou opět svobodná.

Souhlasíme plně o důležitosti sudetě-německého problému nejen pro Československo, ale pro celou střední Evropu. Hitler o tom podal přesvědčující svědectví. Sudetští Němci umožnili rozbití Československa a zotročení Čechů a Slováků. Pádem Československa otevřely se široce brány německému imperialismu, umožňující kontrolu celé východní střední Evropy a budoucí útok nejen proti Rusku, ale také proti Západu.

Sudetští Němci doufají, že Spojené Státy, jsouce v zápase se Sovjety, umožní sudetským Němcům dosáhnouti cíle, v němž je Hitler zklamal.

Jsou si dobře vědomi toho, že se mohou vrátit do Sudet jen s pomocí Američanů a že by se tím zmocnili silných klíčových postavení, což by znemožnilo znovuoobnovení Československa. Po jejich návratu by neprodleně žádali po připojení k Německu a společně s maďarskými nacionalisty by vyprovokovali oddělení Slovenska od Šech a Moravy a samozřejmě i Podkarpatské Rusi.

Evropa potřebuje svobodné Československo.

Právě proto, že my českoslovenští demokraté si co nejvážněji přejeme přátelské styky s našim sousedem-německou říší, jsme pevně přesvědčeni, poučení trpkou a tragickou zkušeností, že takovéto přátelské vztahy potřebují základního opatření, t. j. odstranění třenic, zaviněných v minulosti přítomností německé menšiny v Československu. Tytéž třenice by opět vznikly v budoucnosti.

Věříme, že přestěhování Němců z Československa do Německa bylo jediné praktické a správné řešení staletí starého problému. Byla to jediná cesta, jak zachrániti Čechy i Slováky a jak dosáhnouti přátelského soužití s Německem.

Československá demokracie, o tom nepochybuje, by zcela určitě byla ochotna poskytnouti kompenzace jednotlivcům, na nichž byly spáchány přestupky za odsunu, ovšem v naději, že německá demokracie by byla ochotna nahraditi ztráty a zranění, utrpěná Čechy a Slováky za nacismu.

My věle věříme, že veliká americká demokracie porozumí a podpoří naše stanovisko zde uvedené, nejen vzhledem ke starým vztahům a sympatiím, které byly vždy věnovány Masarykově republice, ale především k vynikající důležitosti budoucího evropského řádu, založeného na zásadách svobody, práva a bezpečnosti.

Naše naděje jest dále posílněna skutečností, že americká demokracie pracuje k osvobození Československa a jiných zemí východní střední Evropy mírovými prostředky. Dle našeho názoru se nám zdá nemožné, že by Amerika podkopala československé protikomunistické hnutí, které se dívá na americký lid s vírou a nadějí tím, že by poskytla podporu sudetě-německému pangermanismu.

V souladu s deklarací T. G. Masaryka za I. světové války, my jeho věrní následovníci rovněž prohlašujeme: Neklameme se falešnou nadějí, že budoucnost světa závisí od osudu Čechů a Slováků, přesto

ale věříme, že jezdí naši povinností svobodnému světu neklamnými slovy že Evropa, nemá-li být ohrožena německou nebo ruskou nadvládou, potřebuje ve svém nitru, v srdci Evropy, svobodné a vnitřně zkonso- lidované Československo.

Podepsáni: Dr. Josef Letrich, bývalý předseda slovenské demok- ratické strany a předseda Slovenské národní rady, člen čs. parlamentu, Dr. Hubert Ripka, bývalý člen čs. parlamentu a vlády, Dr. Petr Zenkl, bývalý člen čs. parlamentu, starosta Prahy, náměstek předsedy vlády a předseda čs. strany národně socialistické.

Zprávy z Ústředí :

Na sjezdu delegátů čs. demokratických organizací, konaném v neděli
6 - 7 listopadu v Melbourne, byli zvoleni tyto činovníci:

Předseda	Vojt. V á v r a , 21, Robertson Place, Watsons Bay-Sydney
I. místopř.	Ján V i o l a , 65, Stanley St., West Melbourne
II. místopř.	Karel R o d n ý , 15, Herdy St., Dover Heights, Sydney
III. místopř.	Frant. P l o d r , 218, Lilien Ave, Salesbury-Brisbane
I. jednatel	Jos. F e d e r m a n n , 134, Park St., Hobart-Tasmania
II. jednatel	J. F a b o k , 3, Try, Str., Chatswood-Sydney
Pokladník	L. R o k y t a , 96, Philip St., City-Sydney
Kult.ref.	Dr. P. R e p t i š , 8, Burgundy St., Pascoe Vale, Melb.
Soc.ref.	O . N e k v a p i l , 9, Brookville St., Toorak, Melb.
Org.ref.	O . M i k a l č á k , 441, St. Kilda Rd., Melb.
Sport.ref.	J . B ó b r , 73, Fitzroy St., St. Kilda, Melb.
Tisk.ref.	Jindř. H e l l e r , 44, Wignamen Rd., Norman Park-Brisb.
Člen předs.	Ing. M. D o l e ž a l , 400, Bourke St., Surry Hills, Syd.
	Jos. P r o t i v í n s k ý , Civic Center, Canberra-ACT

Sjezd delegátů přijal změnu stanov, již se předsedové státních organizací sázejí automaticky členy předsednictva. Nyní jsou to tyto členové:

Frant. N o v ý , 34, Esplanade-Semaphore-Adelaide
Stanislav Č e r m á k , 85, Seymour Rd., Elsternwick-Melb.
Ing. J í l e k , 340, Illawara Rd., Marrickville-NSW.

Zápis ze sjezdu delegátů bude organizacím dodán, jakmile bude vypracován a zaslán zapisovatelkou sjezdu, s Chaloupkovou z Melbourne.

Adresář jednotlivých organizací :

Adelaide:	Frant. Nový, předseda, 34, Esplanade-Semaphore Rudolf H í k š a , jednatel, 22, Roberts St., Unley-Adel. Jiné činovníci zatím neznámi.
Brisbane:	Jan D r i m l , úř. místopř. 3, Florenz St., Ascot ¹⁴ Jiné činovníci zatím neznámi
Canberra:	J . P r o t i v í n s k ý , Civic Centre.
Hobart:	J . F e d e r m a n n , předseda, 134, Park St. Lad. D i a k o v s k ý , jednatel, 21, Hillborough Rd. Ostatní činovníci budou zvoleni na příští výb. schůzi.
Melbourne:	Stan. Č e r m á k , předseda, 85, Seymour Rd., Elsternwick. M . V o l n ý , I. jednatel, 344, St. Kilda Rd., J . O n á r u š k a , II. jednatel, 308, Punt Rd., Sth. Yarra. O . M i k u l č á k , pokladník, 441, St. Kilda Rd. D . K u č e r a , org.ref.c/Trejan Ltd. P.O. Box 36, Footscray W 11 L . Ž a l m a n o v á , kult.ref. 14, Cunnigham St., Northcote Dr. P. R e p t i š , tisk.ref. 8, Burgundy St., Pascoe Vale Soc.ref. vede br. Kučera V . G a š e k , sport.ref. 27, Bedford Rd., East Kew.

Zprávy z organizací :

Melbourne : Organizace zaslala na požádání úplný adresář činovníků a zprávu o organizační činnosti, jak byla podána na sjezdu delegátů.

Organizace má skupinu řečníků, která hostuje při australských spolcích a již vede br. Nekvapil. Vykonal tím nejlepší propagační činnost ze všech členských organizací Ústředí. Sjezd delegátů se usnesl tuto činnost doporučit k následování.

Sdružení zahajuje pravidelné výlety výboru 28.11. t.r. do Daylesfordu-Hepburn Springs. - Koncem měsíce ledna bude uspořádán tenisový turnaj krajanů o putovní pohár sdružení. - K mikulášské nadílce pro děti, se provede sbírka. - Sport klub SLAVIA věnoval české škole v Melbourne soupravu dresů. - Emigrační referent vyřídil u dept. of Immigr. kladně žádost V. Kleina o přístup do Austrálie z Anglie, která byla původně zamítnuta. - 26.11. t.r. zúčastní se zástupce sdružení schůze Migrant Sub. Committee Dept. of Immigr.

Hobart :

Sdružení zaslalo sociálnímu fondu Ústředí obnos £ 10. - Vánoční nadílka pro všechny československé děti . prvá toho druhu / se koná v neděli dne 17. prosince. Každé dítě obdrží daň. - Organizace připravuje provedení " Prodané nevěsty " a " Kmocheva večera " na gramofonových deskách.

Z pošty Ústředí:

Pošta odeslaná:

Pozdravné přípisys s nabídkou další spolupráce byly zaslány následujícím korporacím, respektive jednotlivcům:

RSČ-Washington, Josef Josten-Londýn, Redakce časopisu "Pacifik"-Sydney, American Fund for Czechoslovak Refugees-New York, American Fund for Czechoslovak Refugees, European Office-Munich, Czechoslovak Central Relief Committee-Salzburg, Československé národní sdružení v Canadě-Ontario, Czechoslovak Alliance of political Refugees-London, Comite D'aide Sociale Aux Refugies Tchechoslovaques-Paris, Sdružení čs. pol. uprchlíků v Německu-München, Výbor pro pomoc čs. uprchlíkům-Roma, Radio Free Europe, Czechoslovak Desk-Munich, Sdružení čs. exulantů-Chicago, Ústřední svaz čs. studentstva v exilu - New York.

Br. Vávra-Sydney:

Potvrzení příspěvku do "O.V." a org. sdělení.

Br. Rokyta-Sydney:

Žádost o zaslání opisu dopisu RSČ ve věci finanční hotovosti u br. Nermatě.

Br. J. Josten-Londýn:

Poděkování za pozdravný přípis sjezdu delegátů.

Br. Tuček-Brisbane:

Žádost o podání informací o plánované loterii. -

Žádost o zaslání jmenného seznamu činovníků.

Br.Volný-Melbourne: Žádost o zaslání jmenného seznamu činovníků.-
Organisační sdělení.

Br.Nový-Adelaide: Žádost o zaslání jmenného seznamu činovníků.

Br.Vávra-Sydney: Žádost o zaslání jmenného seznamu činovníků, k
předání předsedovi tamějšího sdružení.

RSČ-Washington: Žádost o zvýšení příspěvku Ústředí.

Br.Nekvapil-Melb.: Sdělení o zastavení příspěvku RSČ Ústředí a žádost
o sdělení nutných a naléhavých sociálních případů.
Sdělení zaslat přímo na adresu předsedy.

Br.Dr.Reptiš-Melb.: Sdělení o zastavení příspěvku RSČ Ústředí a žádost
o sdělení výše obnosu, potřebného k propagační čin-
nosti.

Br.Vávra-Sydney: Sdělení o zastavení příspěvku RSČ Ústředí a žádost
o zaslání memoranda RSČ o nutnosti zasílání dalšího
příspěvku.-Možno vypracovati až po zaslání infor-
mací soc.ref., kult.ref. a pokladníka.

Br.Rokyta-Sydney: Sdělení o zastavení příspěvku RSČ Ústředí a žádost
o bezodkladné sdělení stavu pokladny soc.fondu
předsedovi Ústředí br.Vávrovi.

Všem organisacím,
předsedovi Ústř.,
časopisům Hlas
Domova, Pacifik a
Revue: Zaslán Organisační Věstník č.1.

Pošta ovdržená:

Joe.Josten-Londýn: Pozdravný přípis sjezdu delegátů.-Uveřejněn v O.V.

O.Nekvapil-Melb.: Příspěvek do O.V.-Uveřejněn.

J.Protivínský-Genb.: Zápis z ustavující schůze výboru Ústředí.-Zaslán.

V.Vávra-Sydney: Příspěvek do O.V.-Uveřejněn.

J.Viola-Melbourne: Příspěvek do O.V.-Uveřejněn.

J.Federmann-Hobart: Příspěvek do O.V.-Uveřejněn.

M.Volný -Melbourne: Jmenný seznam činovníků a zpráva o činnosti.

O.Mikalčák-Melb.: Potvrzení předání agendy bývalým org.ref.-Žádost
o zaslání úředního papíru a seznamu členů org.
Hobart a o požádání seznamu Camberra.

RSČ-Washington: Poděkování za pozdravný přípis.-Oznámení o zastave-
ní příspěvku RSČ Ústředí.
Podstatná část dopisu, jak následuje:
Bohužel máme pro Vás nepříjemnou zprávu.Výbor svo-
bodné Evropy nám oznámil, že z rozpočtových důvodů
a nevyhnutelné nutnosti provést úsporné škrty bylo
nutno od 1.listopadu t.r.zastavit všem národnostním
skupinám a radám příspěvky na sociální činnost.
Přes všechny intervence se zatím nepodařilo pro-
dloužit dosavadní poukazy a nemůžeme Vám proto
obvyklý měsíční příspěvek na listopad poukázat.
RSČ dále žádá ..."kdybyste nám obratem poslali
důvody, které bychom při svém jednání o udržení
sociálních úvěrů mohli uvést."

Zprávy činovníků
Ústředí:

Jednatel:

Vzhledem k finanční situaci, která nastala zastavením příspěvku RS C Ústředí, vzdávám se s okamžitou platností sociální výpomoci v obnosu BF5,- týdně, která mi byla jednomyslně výborem Ústředí odhlasována. Mé rozhodnutí platí po dobu zastavení příspěvku RS C.

Zdar Organizačního Věstníku závisí na spolupráci činovníků Ústředí a jednotlivých organizací. Zprávy o činnosti, náměty a návrhy buďtež zasílány na mou adresu. - Nenechávejte si Vaše zkušenosti pro sebe - dejte je k dispozici jiným - pomůžete celku.

Federman
Josef Federman,
jednatel.